

1903-04-25

AFSENDER

Alhed Larsen

MODTAGER

Johannes Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Brevet er forsynet med dato, men ikke årstal. Det er formodentlig 1903, for Johan (Lysse) er lille barn. Der fremgår af brevet, at det er skrevet en mandag, og 25. april var en mandag i 1903.

Generel kommentar:

Johannes Larsen er sandsynligvis i København (han skal hilse Schou-ægteparret).

Omtalte personer:

Karl Lange

Georg Larsen

Johan Larsen

Marie Larsen

Karl Schou

Marie Schou

Christine Swane

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek

Proveniens:

Indleveret til Det Kongelige Bibliotek af Larsen-familien

DOKUMENTINDHOLD

Det er dejligt solskin, og Christine Larsen/Swane (Uglen) har hjulpet Alhed. Johan (Lysse) har det også bedre, men nætterne er slemme, og Alhed er træt. Hun har også hold i ryggen efter at have løftet på lokumsspanden.

TRANSSKRIFTION

Lørdag Eft.

25ende April

Kæreste, søde Lars!

Sikken en Festdag vi har haft i Dag med al det Solskin. Jeg var vaagen før 6 og blev saa begejstret ved at se Solen, at jeg ikke [ordet indsat over linjen] kunde sove igen, men stod op Kl. godt 7. Og Barometret stiger, saa jeg kan ikke vide om vi ikke faar nogle Dages godt Vejr nu. Det var rigtignok ogsaa paa høje Tid for Dit vedkommende. – Uglen kom jo saa i Aftes, hun har ligget her i Nat og været hos mig hele Dagen, det er rigtig en stor Forandring til det bedre, og lille Lysse har det ogsaa meget bedre, saa det har i det hele taget været en udmærket Dag paa [ordet overstreget] især paa Gr. af Solskinnet. Jeg har staaet og malt adskillige Timer i Dag, men jeg ved ikke endnu, om det bliver til noget. Det er saa underlig at male uden Barnepige. – I Morgen er det Søndag, hvis jeg havde været klar over det lidt før vilde jeg have faaet dette med 3.20 Toget, jeg lovede Dig vist i Gaar at skrive igen i Dg om Lysse, Uglen mener der gaar Post ud Kl. 10 om Søndagen men jeg mener nej, nu sender jeg det imidlertid. – Vi er alle bedt ned hos Grosserereren til Middag, men jeg bliver selvfølgelig hjemme hos Lysse, der skal ligge endnu i Morgen. Cr. har været her oppe nu i Efterm. og lagt ud for mig om, at jeg saamænd magelig kunde tage Tykke op og med derved! men jeg er da ikke gal, han har slet ingenting spist i Dag, og helt fri for Feber tror jeg ikke han er, men bedre er han og ikke saa lidt endda. Men Nætterne er stadig slemme, saa jeg er snart noget træt og trænger til Søvn. Desuden kan jeg næsten ikke røre min højre Arm og Skulder, jeg har faaet noget Hold i Ryggen af den Lokumsspandehistorie, – naa det er nu ikke noget at fylde Dig med! – - Carl Lange har standset sine Udbetalinger, naa ja, saa ved jeg ikke flere Nyheder Tykke ligger og klynker paa mig, saa jeg maa slutte. Jeg faar nok desværre ikke Brev i Morgen det er Søndag.

Farvel og hils Schous. Det er spændende hvad Kunstforeningen bestemmer. Hilsner og Kys fra

Din Alhed.

Lørda [ordet overstreget]

vi sae i mine elskede
faar naar davarre
ikke naar i Naagen det
er Poude.

Farnet & tiis Selvros.
Det er spændende hvad
vi har faaet i Naagen
Kleener & Kog pre
Din Olsen.

Loren

Loren, Dft.
25 marts 1891

Perseke søde Lære!
Perseke en Fuldag er har haft
i Dag med al det Polakke
var vaagen for 6 g blev saa
begejstret ved at se Polen, at
jeg fik gort 7. O, Paarommet
stiger saa højt ikke vide
at vi ikke faar nogle Dage
gort 10. u. Det var rigt.
Naar der er saa højt tyg
Det ved Polakkerne. - Lyk
Kog jo saa i alle tider har
kigget her i Nat & været her
my hele Dagen, Det er rigt.

en tar Farandree bij dit
 heere g'lede byde han
 dat a paa mynt heere saag
 dat han i dat hele land heert
 luv t'ornieret. Og paa iaar
 paa er. af Polerium. Han
 her staet i land ad. Han
 lyl stuer i Dag men
 ved ikke mynt om at
 Polerius bij vart. Det er saa
 underl at male viden
 Parmepore. - I Morgen er
 det Rouda. Han is hwar
 vent Rouda over at luv
 for vilde. Han faet
 alle g'ed. Og det
 luvet i. Det er at
 spruce igen i. Og om lyse,
 Polerius meer der gaar
 Fort id kl. 10 om Polerius
 men i meer. Vi, vi,
 luvet i. Det er underl. Vi
 er alle heet ved luv
 Bronseren i Midde. Men
 Polerius selv i. Han
 saa lyse, der skal lyse